

gospodin **Fr. Levec**, kojemu je povjereno uredjivanje Levstikovih djela, svoj posao ovršio vješto i savjesno.“

Dramatično društvo v Ljubljani, kateremu je namen vzdržavati slovensko gledališče v Ljubljani, naznanja s tem, da se otvori s 1. dnem septembra meseca 1892. leta dramatična šola. Tej šoli je namen, podati onim, kateri se hočejo posvetiti slovenskemu gledališču, potreben pouk v igranju in deklamaciji. Dramatično društvo vabi torej óne dame in gospode, ki hočejo stopiti v dramatično šolo, naj zglasé svoj pristop pismeno odboru Dramatičnega društva. Pouk v dramatični šoli je brezplačen. Učenci in učenke, ki pokažejo potrebno sposobnost po dovršeni šoli, bodo se angažovali za slovensko gledališče.

Dramatično društvo v Ljubljani.

Predsednik :

Dr. Ivan Tavčar.

Tajnik :

Anton Trstenjak.

Novi grobovi. Dne 1. velikega srpana je umrl v Ljubljani po daljši bolezni profesor zagrebske gimnazije *Ivan Zupan*, brat g. prof. Tome Zupana, v 48. letu dóbe svoje. Pokojnik je služboval v Gorici, na Reki, v Varaždinu in končno v Zagrebu. Zlasti v prejšnjih letih se je rad bavil s književnostjo slovensko, zlagal pesmi, izmed katerih so nekatere natisnjene v Razlagovi pesmarici in danes splošno znane, n. pr. „Lahko noč, dekle sladko“, „Grajska hči“, „Savska“; v izvestjih reške gimnazije pa je priobčeval znanstvene sestavke in bil sploh priden sotrudnik slovenskim časopisom. Blag bodi spomin odličnemu rodoljubi!

Dne 23. malega srpana je umrl v Rajhenburgu ondotni šolski ravnatelj *Fr. Jamšek*, večí pedagoški pisatelj slovenski, čegar večji knjigi „Šolske Drobstinice“ in „Napake pri vzgoji otrok“ sta dobro znani našemu učiteljstvu. Vse polno manjših člankov, dopisov, razprav in t. d. je raztreseno po raznih zlasti šolskih listih slovenskih. Naj v miru počiva!

Dne 11. m. m. je umrl v Pragi sloveči pisatelj in dramaturg národnega gledališča, *Ladislav Stroupežnický*, v 42. letu dóbe svoje. Jako hvalijo zbirko njegovih povestij in črtic „Lidé sméšní a ubozí“, katera je izšla lani pod izpreme njenim naslovom „Z Prahy a venkova“. Pokojnikove drame „Černé duše“, „Rarášek Zvíkovský“, „Paní mincmistrová“, „Václav Hrobčický z Hrobčic“, „Naši furianti“ so in ostanejo díka češkega gledališča. Poleg tega, da jim je snov zajeta iz življenja češkega, ponašajo se s toliko tehniko, da Stroupežnickemu ni bilo vrstnika med češkimi dramatiškimi pisatelji. — V njega ostalini se je našla mimo nekaterih črtic nova drama iz malomestnega življenja.

Književnost hrvaška je v prvi polovici t. l. tudi razven perijodiških listov in časopisov obrodila dosti dobrega sadú. Sivi starček in znani pesnik *dr. Stjepan Iljašević* je pod naslovom „Šala i satira“ izdal zbirko svojih šaljivih in satiriških pesmij, med katerimi jih je nekoliko prav ostrih na ljudske zmote in napake. — Silno obdarovani in izmed živih pesnikov najobjubljenější pesnik hrvaški, *August Harambašić*, razveselil nas je v „Nevenkah“ z novim lepim šopkom, v katerega je povezal 60 lirskih pesmij, ki so po obliki dovršene kakor vse njegove prejšnje pesmi, po katerih ljudje vedno radi sezajo. — *Stjepko Španić* je izdal prvence svoje „Im mortelle“, v katerih sicer poznaš začetnika, ali tudi vidiš, da ima mladi pesnik dosti darú, in bi sčasoma utegnil spisati še kaj boljšega. — Tega pa ne moremo reči o *Mirku Kožuliću*, ki nam v svojih „Zimzelenkah“ tudi podaja nekoliko prvih pesmij svojih, o katerih se kritika ni izrazila nič kaj povoljno. — V Mostaru je izšla nova izdaja „Narodnih pjesama bosanskih i hercegovačkih“, ki sta jih med ljudstvom nabrala prevredna frančiškana *Ivan Jukić* in *Grga Martić*. — Nádejepolni pisatelj in navdušeni prijatelj hrvaške dramatiške